

Koen Gommers 2019 VIII

Leeflicht

Verwante zolen

Elke mens is een individu.
Ieder mens is uniek.
Hij heeft een eigen persoonlijkheid
en schrijft zijn eigen geschiedenis.
Hij kreeg mogelijkheden en talenten mee.
Ze vragen om ontplooiing:
“Plus est en vous”
zegt de gekende wapenspreuk van de
15de-eeuwse Lodewijk van Gruuthuse.

Onderwijsmensen begeleiden
het groeiproces
van kinderen en jongeren.
Ze geloven in de groeikracht
van hun leerlingen.
Tegelijk werken ze ook gestadig aan
hun eigen verdere ontwikkeling.
Immers: “Wij leren niet voor de school,
maar voor het leven.”

Elke mens leeft in een **netwerk van relaties**.
In het gezin, de familie,
op school, met vrienden, hobbygenoten,
in de bredere samenleving.
Mensen groeien met én dankzij elkaar.

Hoe kunnen we verschillen
belevén als complementair en verrijkend?
En ons tegelijk verbonden voelen
in een breder kader
dat veiligheid én vrijheid biedt?

Voor christenen is God altijd aanwezig
bij dat groeiproces.
Zo heeft Jezus het ons voorgeleefd.
Wat kunnen we leren van Hem
en zijn volgelingen?
Hoe gaan we in dialoog met anderen,
ongeacht ieders levensovertuiging?

Open spreken over dit thema kan best
in beelden: een mozaïek, een wijnstok,
een lichaam, een veelhoek, een vlag ...

Op de cover staan “verwante zolen”
als teken van uniciteit-in-verbondenheid.
Trek je ook die schoenen aan
en stap je mee?

Uniciteit in verbondenheid

Vorming is nieuwe vensters openen op een betere wereld.

Leeftocht toont wegwijzers en geeft proviand voor onderweg.

Stap je mee?

Het geheel is meer
dan de som der delen.

Aristoteles (4de eeuw voor Christus)

Jij bent een oor

Ik een oog

Zij een hand

Hij een been

Iemand een hart

Iemand een nier

Het volk is als een lichaam

Onvolledig zonder oor, of been,

Onmogelijk met alleen maar ogen.

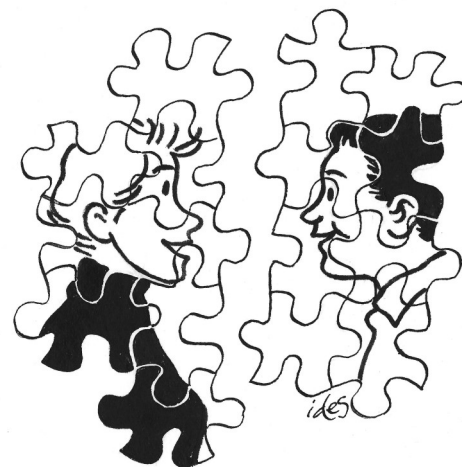
Wat een geluk dat jij bent zoals je bent.

En dat we daardoor zo goed bijeen passen

tot een wonderlijk compleet divers

functioneel geheel.

Iesja

Bij de cover: Hoe twee verschillende mensen dezelfde ‘indruk’ kunnen achterlaten.

De wereld zal een
prachtig mozaïek
worden van
verschillen.

Verschillen zullen
niet verdwijnen,
maar eenheid
zal *leven ademen*
door al de
verschillen heen.

Maharishi Mahesh Yogi
(1918-2008)

*Het gezicht van Barcelona door Roy Lichtenstein, gemaakt van beton en
keramische tegels als eerbetoon aan het werk van Antoni Gaudi*

UNICITEIT-IN-VERBONDENHEID IN HET ONDERWIJS

Binnen het christelijke mens- en wereldbeeld komt elke unieke 'ik' tot stand doorheen verbondenheid met anderen (jij, wij) en doorheen de relatie met de Andere, de God die met ons op weg gaat. Uniciteit en verbondenheid gaan hand in hand in de katholieke dialoogschool.

Een afbeelding uit de vormingscirkel geldt voor elke onderwijsvorm: er staan twee leerlingen in interactie met elkaar, een grote schaduwfiguur vergezelt hen.

Kinderen en jongeren leren van en met elkaar. Ze leren ook van volwassenen, van leraren en opvoeders die betekenisvol zijn voor hun ontwikkeling. Ze ontwikkelen zich dus samen met en door elkaar én volwassenen.

Ze staan ook met hun beide voeten in de wereld. De wereld rondom hen, de natuur, de cultuur, de relatie met de Andere zijn ook essentieel voor hun leren.

VERBONDENHEID IN DE SAMENLEVING: IDEALEN EN VLAGGEN

Landengroepen en landen herbergen soms zeer diverse bevolkingsgroepen. Vlaggen symboliseren hun zoektocht naar verbondenheid. Enkele voorbeelden:

In verscheidenheid verenigd is het motto van de **EUROPESE UNIE**. De Europese eenwording is een proces van werken aan vrede en welvaart. De unie wordt gevoed door de verschillende culturen, talen en tradities. De cirkel van twaalf gouden sterren op een blauwe achtergrond verwijzen naar de idealen van eenheid, solidariteit en harmonie tussen de volkeren. De sterren zelf hebben de vorm van een pentagram, een volmaakte sterveelhoek.

De voormalige Nederlandse kolonie **SURINAME** telt amper 250.000 inwoners, maar is een wereld-in-zakformaat. Je vindt er een bonte mengeling van rassen en groepen, culturen en talen, tradities en godsdiensten. Alle bevolkingsgroepen hebben hun eigen identiteit én ze voegen iets toe aan de cultuur van Suriname. Het rood symboliseert de vooruitgang en de strijd voor een beter bestaan; het wit staat voor vrijheid, gerechtigheid en vrede; het groen voor de vruchtbaarheid. De ster symboliseert de hoop op een gouden toekomst of eenheid.

INDONESIE telt 14.572 eilanden. Zowat 88,2 % van de bijna 260 miljoen inwoners is moslim. Toch is Indonesië geen moslimstaat. Andere godsdiensten zijn er ook erkend. Het land is historisch, politiek, religieus en cultureel zeer verscheiden, het wordt samengehouden door een staatsfilosofie van nationale eenheid. Het rood in de vlag staat voor de suikerpalm of voor moed, het menselijk lichaam en het fysieke leven. Wit symboliseert rijst, puurheid, reinheid, de geest en het spirituele leven.

Goede God,
we zoeken naar een balans
tussen eenheid en verscheidenheid.
Help ons eerbied te hebben
voor de uniciteit
van elke mens
én van elke groep.
Help ons open te staan voor mensen
die vervuld zijn
van uw Geest van verbondenheid.
Gij hebt ons de woorden van Jezus,
van Paulus en van zovele zoekers
uit onze traditie
en uit andere levensovertuigingen,
gegeven om ons te inspireren
en te helpen op onze zoektocht.
Wij danken U daarvoor.
Amen.

HET MENSELIJK LICHAAM

De eerste christengemeenschappen waren zeer verscheiden. Het samenleven liep niet van een leien dakje. De apostel Paulus pleit in een brief aan de inwoners van Korinte voor **eenheid-in-verscheidenheid**, voor **onderlinge verbondenheid** (lees 1 Kor. 12). Hij ontwikkelt daarin twee grondgedachten.

Iedere mens kreeg gaven van de Heilige Geest, daarmee moeten we elkaar helpen:

“Sommigen van ons kunnen wijze woorden spreken. Anderen hebben veel kennis. Sommigen hebben een heel sterk geloof. Anderen kunnen zieke mensen beter maken. En dat allemaal door die ene heilige Geest! Sommigen hebben de kracht om wonderen te doen. Anderen kunnen een boodschap van God vertellen. Weer anderen kunnen zo’n boodschap uitleggen. Ook zijn er mensen die in vreemde klanken kunnen spreken, en er zijn anderen die kunnen uitleggen wat die klanken betekenen ...”

We vullen elkaar aan en we hebben elkaar nodig.

Paulus maakt een vergelijking met het menselijk lichaam: “Een lichaam bestaat niet uit één deel, maar uit veel verschillende delen. Stel dat de voet zegt: ‘Jammer, ik hoor niet bij het lichaam, want ik ben geen hand.’ Dat kan de voet wel zeggen, maar een voet hoort toch echt bij het lichaam! Of stel dat het oor zegt: ‘Jammer, ik hoor niet bij het lichaam, want ik ben geen oog.’ Dat kan het oor wel zeggen, maar een oor hoort toch echt bij het lichaam! Als het hele lichaam alleen maar uit ogen bestond, dan zouden we niet kunnen horen. En als het hele lichaam alleen maar uit oren bestond, dan zouden we niet kunnen ruiken ... Alle delen van het lichaam moeten **met elkaar verbonden** zijn. Als één deel van het lichaam pijn heeft, voelen alle andere delen die pijn ook. En als één deel van het lichaam extra goed verzorgd wordt, genieten alle andere delen daar ook van.”

Leefsticht

Jaargang 34

Nummer 6

Februari 2019

HET MOZAIEK

“De verschrikking van een dictatoriaal bewind is dat het elke verscheidenheid weg probeert te nemen! Uniformiteit is de verstikkende dwang van overheersing. Eenheid in verscheidenheid lijkt zo’n vanzelfsprekend iets, maar de geschiedenis van de mensheid, ook die van de kerkgemeenschap, laat tot op de dag van vandaag zien dat wij eerder geneigd zijn om de nadruk te leggen op eenheid dan op verscheidenheid ...

Paus Franciscus ziet iedere gelovige, iedere gemeenschap als een veelhoek die elkaar op één punt raken, maar allen geheel verschillend zijn. Het punt waar ze elkaar raken, is hun ervaring van Jezus Christus – geen idee, maar een levende werkelijkheid. De gemeenschap van barmhartigheid is geen mooie ronde cirkel maar ‘een kerk die blutsen heeft’ ... Het kerkmodel van Paus Franciscus heeft meer weg van een mozaïek. De kleine, verschillende steentjes vormen samen een prachtig geheel.”

Bernardus Peeters, abt van de broeders Trappisten van abdij Koningshoeven in Berkel-Enschot. – Lees de volledige tekst na online.

Verscheidenheid is
geen bedreiging
voor de gemeenschap,
maar juist een versterking
van de gemeenschap.

DE WIJNSTOK EN DE RANKEN

De apostelen hebben
Jezus ervaren
als een bijzonder man,
een uniek persoon.
Hij leefde vanuit een
innige verbondenheid
met God die Hij Vader
noemde.

Foto © Mia Verbanck

“Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij,
maar in Hem die Mij gezonden heeft;
en wie Mij ziet,
ziet Hem die Mij gezonden heeft.”

Johannes 12,44-45

Vanuit zijn band met de Vader
was Jezus een en al zorg voor mensen.
Hij voelde zich intens met hen verbonden.
Jezus legde zijn apostelen die verbondenheid uit met het
beeld van de wijnstok en de ranken. (Johannes 15,1-8)
Nabbi vertaalt de tekst van Johannes op kindermaat.

We zijn niet het individu,
hoe hard we dat ook wensen.
We zijn ook niet het collectief.
Want daarin verdwijnen we
en worden we anoniem.
We zijn de verbondenheid.
We zijn wie we liefhebben.
We zijn wie ons liefheeft.
Daardoor zijn we allemaal iets nieuws, op elk moment.
Guillaume Van der Stighelen (°1955) in *Echt*,
Uitgeverij Lannoo, p. 102